

Klager

Psykolog

Oslo, 28.01.2020
FER-sak: 30/19K

FAGETISK KLAGESAK - KONKLUSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 03.06.19 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 27.01.20.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Klagen har utgangspunkt i et oppdrag psykologen har gjort for klagerens arbeidsgiver. Oppdraget innebar å gjennomgå, identifisere og beskrive utfordringer knyttet til arbeidsmiljø på klagerens arbeidsplass, utarbeide forslag til tiltak og oppfølgingsplan for å bedre arbeidsmiljøet og bistå ledelsen i iverksetting av foreslåtte tiltak og løsninger. I klagen fremkommer det at spesielt en av klagerne (heretter referert til som klager A) opplever å ha vært utsatt for mobbing over lengre tid på arbeidsplassen.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Vedtak: *5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort.*

Begrunnelsen for FERs vedtak er beskrevet nedenfor.

Den fagetiske klageprosessen har som sitt viktigste formål å bidra til at den innklagede psykologen kan foreta en fagetisk refleksjon over de punktene som FER påpeker i psykologens arbeid og eventuelt endre sin praksis slik at denne er i overensstemmelse med EPNP. Det er ønskelig at denne prosessen kan vise at klager er respektert.

SAKSGANG:

03.06.19 FER mottok brev fra klager med klage på Psykologforeningens medlem.
30.09.19 FER vurderte henvendelsen i møte og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak.
30.10.19 FER mottok redegjørelse fra psykologen.
28.11.19 FER mottok kommentar fra klager.
27.01.19 FER sluttbehandlet saken.

OPPSUMMERING AV TILSENDT DOKUMENTASJON

i) Klagers brev til FER

Klagen omfattet forhold knyttet til psykologens gjennomføring av undersøkelser på klagers arbeidsplass og psykologens oppfølging i etterkant av undersøkelsen. FER valgte å oppsummere klagen i følgende punkter:

1. Gjennomføring av individuelle samtaler med klager A, knyttet til klagers opplevelse av press fra psykologen om ikke å gå videre med mobbesaken.

I individuell samtale mellom klager og psykologen, oppfattet klager psykologen som truende. Klager beskriver at psykologen etterspurte om hun var mobbet på arbeidsplassen, samtidig som psykologen fremholdt at dersom dette var tilfelle kunne oppdraget ikke gjennomføres. Klager var redd for å miste sin stilling dersom hun på noen måte forhindret oppdraget.

2. Psykologens vurdering av: mandatets tilstrekkelighet for oppdraget, av hvordan informasjon fra arbeidsgiver/oppdragsgiver i forkant kan ha preget psykologens vurderinger og av valgte metoder og foreslåtte tiltaks tilstrekkelighet opp mot saksomfanget.

Klagerne oppfatter at psykologen burde ha bedt om et utvidet mandat, for å legge til rette for en bedre belysning av saken. Videre at psykologen i for stor grad forholdt seg til oppdragsgivers synspunkter slik at dette påvirket psykologens vurderinger og forslag til tiltak med tanke på kvalitet, omfang og innhold. Klagerne beskriver en opplevelse av at psykologens metoder bar preg av «quick-fix» og at omfanget av undersøkelser, oppfølging og tiltak ikke sto i forhold til sakens reelle omfang.

3. Psykologens vurdering av om egen kompetanse var tilstrekkelig for oppdraget

Klagerne fremholder at psykologen burde ha sagt fra seg oppdraget eller konkludert på en måte som tydeliggjorde arbeidsgivers ansvar i saken med tanke på bl.a. tiltak. Videre at situasjonen på arbeidsplassen som psykologen skulle undersøke og finne tiltak for, etter klagerne vurdering også innebar problemstillinger som krever annet enn psykologkompetanse, for eksempel juridiske problemstillinger, uten at det fremkommer av rapporten hvordan dette er håndtert av psykologen.

4. Fremstilling av ansatte i psykologens sluttrapport og måten denne ble gjennomgått på i personalgruppen.

Klagerne fremholder at de ansatte som bidro til rapporten gjennom individuelle intervjuer, ikke fikk mulighet til å gjennomgå påstander/fremstilling rapporten baserte seg på før denne ble ferdigstilt og overlevert. Ved gjennomgang av rapporten, der psykologen presenterte denne i plenum med alle ansatte på

klagers arbeidsplass, var arbeidstakere, blant dem også klagerne identifisert med navn. Spesielt klager A oppfatter å bli identifisert som «syndebukk» i rapporten og påpeker dette som ekstra utfordrende fordi klagers utgangspunkt i saken er opplevd mobbing på samme arbeidsplass.

ii) Relevante punkter i ”Etiske prinsipper for nordiske psykologer” (EPNP)

FER vurderte henvendelsen fra klager i møte 30.09.19 og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak med henvisning til følgende punkter i EPNP:

Vedr. punkt 1 i FERs oppsummering av klagen, ønsket FER psykologens refleksjoner med utgangspunkt i EPNP punkt II.1 Respekt for personers rettigheter og verdighet, underpunkt Respekt.

FER ba psykologen om refleksjoner rundt klagers opplevelse av den individuelle samtalen som pressende/truende. Med utgangspunkt i samme punkt, ønsket FER også at psykologen reflekterte over og beskrev etiske avveininger som ble gjort i forbindelse med klagers påstander/opplevelser om mobbing på arbeidsplassen sett opp mot oppdraget og videre oppfølging av dette.

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer.

Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Psykologen er oppmerksom på individuelle, rollemessige og kulturelle ulikheter basert på funksjonsnivå, kjønn, seksuell orientering, etnisk og nasjonal opprinnelse og tilhørighet, alder, religion, språk og sosioøkonomisk status, og på de begrensningene som ligger i egne kulturelle, klassemessige og kjønnsmessige forutsetninger.

Vedrørende punkt 2 og 3 i FERs oppsummering av klagen, som omhandlet psykologens mandat og kompetanse, ba FER om psykologens redegjørelse og refleksjoner med utgangspunkt i etisk prinsipp «Kompetanse», underpunkt «Metodebegrensninger» og «Begrensninger i rammebetingelsene».

FER ba psykologen redegjøre for hvilke etiske avveininger han gjorde ved aksept av oppdraget både med hensyn til informasjon som ble gitt, mandatet og dets omfang/innhold. Videre for hvilke etiske avveininger psykologen gjorde underveis i oppdraget etter hvert som ny informasjon fremkom. Dette spesielt med tanke på informasjon fra klagerne om opplevelse av mobbing på arbeidsplassen, valg av tiltak og klagerens opplevelse av at metoder og tiltak ikke sto i forhold til sakens innhold og omfang slik de opplevde denne.

II.2 Kompetanse

Psykologen bestreber seg på å utvikle og opprettholde høy faglig kompetanse i sitt arbeide. Psykologen tilstreber bevissthet om sine faglige og menneskelige sterke og svake sider, slik at han/hun realistisk kan vurdere med

hvilken kompetanse han/hun kan påta seg oppgaver. Psykologen påtar seg kun de oppgaver, tilbyr kun de tjenester og bruker kun de metoder han/hun er kvalifisert til gjennom utdanning, trening og erfaring.

Metodebegrensninger

Psykologen er oppmerksom på de begrensningene som ligger i metoder og framgangsmåter og de begrensningene som ut fra dette må legges på de konklusjonene som kan trekkes.

Psykologen viser spesiell varsomhet når han/hun anvender metoder, hjelpemidler og teknikker som ennå befinner seg på utprøvningsstadiet og som ikke tilfredsstillende vanlige metodekrav, eller som psykologen ennå ikke behersker fullt ut.

Begrensninger i rammebetingelsene

Psykologen er oppmerksom på hvordan samfunnsmessige og arbeidsmessige betingelser kan fremme eller hemme hensiktsmessig bruk av hans/hennes kompetanse og metoder.

Vedrørende punkt 4 i FERs oppsummering av klagen, som omhandlet gjennomgangen av rapporten psykologen skrev, ba FER om psykologens refleksjoner med utgangspunkt i EPNP punkt II.1 Respekt for personers rettigheter og verdighet, samtlige underpunkt.

FER ønsket her en redegjørelse for hvilke etiske avveininger psykologen gjorde i forbindelse med utforming av rapporten, da spesielt med hensyn til å identifisere den enkelte arbeidstaker opp mot innhold som kunne oppfattes som sensitivt og for etiske avveininger som ble gjort i forkant, under og i etterkant av gjennomgangen av rapporten. FER ba også om psykologens refleksjoner over klagerens opplevelse av å ha blitt identifisert som «syndebukk» ovenfor kolleger både gjennom rapportens utforming og dens gjennomgang.

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer.

Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Psykologen er oppmerksom på individuelle, rollemessige og kulturelle ulikheter basert på funksjonsnivå, kjønn, seksuell orientering, etnisk og nasjonal opprinnelse og tilhørighet, alder, religion, språk og sosioøkonomisk status, og på de begrensningene som ligger i egne kulturelle, klassemessige og kjønnsmessige forutsetninger.

Konfidensialitet og taushetsplikt

Psykologen respekterer individets rett til konfidensialitet gjennom å iaktta taushet om det som han/hun får rede på om klienter og andre under utøvelsen av yrket. Unntak fra taushetsplikten gjøres dersom det foreligger åpenbar fare for klienten eller andre. Psykologen kan også i henhold til loven være forpliktet til å gi fra seg opplysninger, og informerer derfor klienten om de begrensningene i taushetsplikten som følger av loven

Informert samtykke og valgfrihet

Psykologen gjør informert samtykke mulig gjennom å informere klienten om planlagte tiltak, og drøfter kontinuerlig sine handlinger og de sannsynlige følgene av disse, slik at klienten har et grunnlag for å velge om han/hun vil delta eller ikke.

Hvis en klient er mindreårig eller underlagt verge/formynder, innhentes informert samtykke under tilbørlig hensyntagen til de berørte personers selvstendighet.

Selvbestemmelse

Psykologen sørger for å ivareta maksimal autonomi og selvbestemmelse for klienten, inkludert retten til å gå inn i og til å avslutte den profesjonelle relasjonen. I arbeid med barn, personer underlagt lovhjemlet tvang eller i pressede akutte situasjoner kan, under hensyntagen til gjeldende lovgivning, frivillighetsprinsippet fravikes, men

iii) Psykologens redegjørelse.

I sin redegjørelse og refleksjon understreker psykologen at det gjør sterkt inntrykk å lese om klagerens opplevelser og hvordan dette preger dem. Videre at han i sin redegjørelse og refleksjoner ønsker å forsøke å sette seg inn i klagerens tolkninger og forståelse av ulike situasjoner som er beskrevet i klagen.

Innledningsvis presiserer psykologen at hans oppdrag var knyttet til en arbeidsmiljøundersøkelse, og ikke en «mobberapport» eller faktaundersøkelse. Dette hadde konsekvenser blant annet for hvilke metoder psykologen valgte videre og hvordan rapporten ble utformet og presentert.

Vedr. punkt 1 i FERs oppsummering av klagen der FER ba psykologen om refleksjoner rundt klagerens opplevelse av den individuelle samtalen som pressende/truende, beskriver psykologen hvilken informasjon han i forkant hadde om sitt oppdrag og spesielt om situasjonen rundt klager As opplevelse av mobbing. Psykologen understreker at hans oppdrag for å undersøke arbeidsmiljøet hadde sin bakgrunn i at mange av arbeidstakerne opplevde arbeidsmiljøet som utfordrende. Videre at han ble forelagt informasjon om hvordan arbeidsgiver og tillitsvalgte hadde undersøkt påstander om mobbing, utfrysning og marginalisering fra klager A og at dette ifølge oppdragsgiver var avklart før psykologens oppdrag,

Om det aktuelle intervjuet med klager A, beskriver psykologen at spørsmålet om mobbing igjen kom opp og at han reflekterte rundt dette og eventuell håndtering videre sammen med klager A. Ifølge psykologen var hans vurdering og bakgrunn for refleksjonen med klager A i intervjuet at måten saken videre skulle håndteres på ville avhenge av hvordan klager A valgte å gå videre med sin mobbesak, og at en arbeidsmiljøundersøkelse ville måtte avvente en eventuell håndtering av en mobbesak. I etterkant av samtalen mottok han en epost fra klager A, og han ble da oppmerksom på klagerens opplevelse av å føle seg presset/truet til ikke å ta mobbesaken videre. Han svarte på klagerens epost, og presiserte at han ikke hadde ment å skremme klager A. Videre gjentok psykologen alternativene knyttet til videre håndtering av saken, avhengig av klager As valg om eventuelt å ta mobbesaken videre. Klager A svarte dagen etter at hun ønsket å gå videre med arbeidsmiljøundersøkelsen. E-postutvekslingen er gjengitt i psykologens redegjørelse.

Psykologen reflekterer videre over sin fremgangsmåte i intervjuet og påfølgende skriftlige utveksling. Han beskriver at han både forsøkte, både muntlig og skriftlig, å vise at han tok klager As opplevelser på alvor og samtidig var åpen om hvilke handlingsalternativer dette medførte og hvordan hans rolle eventuelt ville bli. Psykologen fremholder at hans intensjoner var å både respektere klagerens opplevelser og samtidig gi informasjon slik at klager kunne gjøre informerte valg på selvstendig grunnlag. Om klagerens opplevelse i situasjonen, skriver psykologen at han har forsøkt å gå frem på en respektfull og bevisst måte, men han anerkjenner at klager har stått i en vanskelig situasjon og at hun har opplevd situasjonen og hans fremgangsmåte annerledes.

Vedrørende punkt 2 og 3 i FERs oppsummering av klagen, som omhandlet psykologens mandat og kompetanse, ba FER om psykologens redegjørelse og refleksjoner med utgangspunkt i etisk prinsipp «Kompetanse», underpunkt «Metodebegrensninger» og «Begrensninger i rammebetingelsene».

I sin redegjørelse beskriver psykologen hvilken informasjon han fikk ved inngåelse av oppdraget og hvordan han vurderte å gå frem basert på dette. Han beskriver videre hvordan han vanligvis gjennomgår denne typen informasjon og det som fremkommer i løpet av undersøkelser, med henblikk på å bevare en nødvendig objektivitet og nøytralitet.

Psykologen understreker at denne informasjonen omfattet at det tidligere hadde vært undersøkt mobbing etter påstander fra klager A om dette. Slik psykologen oppfattet mandatet, ville det kunne ha blitt utvidet eller endret basert på hva som eventuelt fremkom i løpet av undersøkelsene han gjorde. Når det i intervjuet med klager A igjen ble tematisert mobbing, peker psykologen på at refleksjonen med klager var ment å skulle belyse at fremgangsmåte og håndtering ville vært ønskelig og nødvendig å endre på dersom anklager om mobbing på nytt skulle ses på. Psykologen reflekterer over at dersom klager A hadde valgt å gå videre med mobbesaken på nytt, ville det vært naturlig at denne ble håndtert av arbeidsgiver og ikke som del av psykologens oppdrag.

Vedrørende klagers opplevelse av at psykologens valg av metoder og tiltak ikke har stått i forhold til sakens omfang og innhold, skriver psykologen at han ikke kan gjøre annet enn å konstatere at de vurderer dette ulikt. I løpet av sitt arbeid, beskriver psykologen at han drøftet saken med kolleger gjennom rådføring og veiledning, som et ekstra kvalitetssikrende tiltak.

Psykologen redegjør videre for punkt 4 i FERs oppsummering av klagen, som omhandlet rapporten psykologen skrev og gjennomgangen av denne. I sin redegjørelse understreker psykologen at måten rapporten utformes og gjennomgås på avhenger av sakens innhold. Han beskriver hvilke avveininger han gjorde i forbindelse med rapporten, blant annet at han ikke anså det som nødvendig at de intervjuede skulle gjennomgå rapporten i forkant. Han begrunner dette med at sakens formål ikke var en faktaundersøkelse eller å sammenligne påstander fra intervjuer opp mot hverandre, men heller å beskrive ansattes opplevelser og vurderinger av arbeidsmiljøet sett opp mot mulige tiltak for å bedre dette. Om selve rapporten, skriver psykologen at han leser denne som balansert og at han opplever klagers fortolkning av den som «tendensiøs». Han understreker at det i rapporten fremkommer at årsakene til det mange av de ansatte opplevde som et dårlig miljø, var sammensatte og hadde utviklet seg over tid av mange ulike årsaker. Samtidig erkjenner psykologen at rapporten vil leses ulikt avhengig av perspektivet og den samlede opplevelsen til leser.

Om det at klagerne var navngitt i rapporten, beskriver psykologen hvilke avveininger som ble gjort i forkant av rapporten. Han gir uttrykk for forståelse for at det å høre sine navn bli lest opp, kan være ubehagelig. Psykologen påpeker at flere ansatte var gjengitt med navn, totalt åtte. I undersøkelsene fremkom det ifølge psykologene et relativt samlet bilde av hvordan ansatte opplevde en del av forholdene på arbeidsplassen. Flere av forholdene var tidligere diskuterte eller hadde vært adressert i tidligere felles møter og ville slik han vurderte det uansett være gjenkjennbare. Det ville slik sett ikke være mulig med en fullstendig anonymisert rapport, selv dersom det ikke var nevnt navn. Psykologens vurdering var at det, også gitt utfordringene i miljøet og prosessene videre, ville være bedre med en åpenhet rundt

det som rapporten formidlet. Psykologen beskriver at han oppfordret samtlige som var tilstede å kontakte ham med spørsmål eller kommentarer til rapporten i etterkant ved behov.

Psykologen reflekterer i sin redegjørelse over dette dilemmaet, og beskriver alternative handlingsveier han kunne benyttet seg av og fordeler og ulemper ved disse. Han skriver at han tar med seg dette som et læringspunkt i videre arbeid.

Vedrørende klagepunktet som omhandler negative karakteristikk i rapporten om klagerne, presiserer psykologen at dette ikke ble fremsatt som hans vurderinger, men var en del av ansattes opplevelser og vurderinger. Videre at det skal ha fremgått av rapporten at dette var subjektive påstander/opplevelser.

Avslutningsvis skriver psykologen at han har respekt for klagers vurderinger og oppfatninger, samtidig som han må konstatere at det på enkelte punkter er stor avstand fra disse til hvordan han selv har vurdert og opplevd de samme situasjoner og forhold.

iv) Klagers kommentarer på psykologens redegjørelse.

I sine kommentarer understreker klagerne at psykologens håndtering av saken på deres arbeidsplass har bidratt til en sterk negativ påvirkning på deres liv.

Videre peker klagerne i sin kommentar spesielt på følgende forhold, oppsummert av FER i følgende punkter:

Omtaler av klager A som «uforutsigbar og verbalt aggressiv»

Klagerne fremholder at denne karakteristikken er urimelig og uforståelig og videre kunne vært gitt om flere av de andre ansatte. Klagerne skriver at psykologen ikke har grunnlag for en slik beskrivelse.

Mulighet for kontradiksjon

Klagerne mener de burde fått mulighet til kontradiksjon vedrørende det som var omtalt i rapporten.

Rapportens innhold og vinkling

Klagerne understreker sin opplevelse av rapporten som tendensiøs og at de er fremstilt negativt i denne. Videre at det er stor avstand mellom deres forståelse av saken og psykologens og at det er flere forhold de mener psykologen burde ha belyst i sin rapport.

Psykologens metoder og arbeid

Klagerne fremholder at psykologen ikke i tilstrekkelig grad tok hensyn til alvor og omfanget av tidligere hendelser og opplevelser i sin håndtering av oppdraget. Videre beskrives situasjoner der klagerne mener psykologen skulle tydeliggjort sitt grunnlag for vurderinger og tiltak og forhold klagerne mener psykologen burde undersøkt nærmere.

I klagerne kommentarer beskrives igjen opplevelsen av psykologen som truende vedrørende klager As beslutninger om å gå videre eller ikke med mobbesaken. Klagerne beskriver også psykologens fremtreden i andre møtepunkter som «hissig» og at klager A opplevde å bli «refset» av psykologen i møte sammen med leder.

v) Sluttkommentarer fra psykologen.

FER har ikke mottatt sluttkommentar fra psykologen.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON

I denne saken ba FER om psykologens redegjørelse og refleksjoner rundt fire oppsummerte punkter og med utgangspunkt i flere av de fagetiske prinsippene.

Innledningsvis vil FER understreke at flere av klagepunktene omfatter forhold der det er å forvente at personer som er tilstede vil oppfatte og forstå situasjonen ulikt. Når det fremsettes klager til fagetisk råd med bakgrunn i slike situasjoner, vil FER ikke ha mulighet til å etterprøve påstand mot påstand og en påfølgende vurdering og konklusjon vil preges av dette. FER kan likevel velge å åpne for refleksjon i slike tilfeller og gjør dette for å gi både psykolog og klager mulighet til å belyse saken. For psykologens del gjøres dette både gjennom en konkret redegjørelse, men også gjennom fagetisk refleksjon. Klageprosessen skal slik kunne føre til fagetisk læring for psykologens del og til at klager opplever seg respektert i prosessen.

Vedr. punkt 1 i FERs oppsummering av klagen, ønsket FER psykologens refleksjoner med utgangspunkt i EPNP punkt II.1 Respekt for personers rettigheter og verdighet, underpunkt Respekt.

I sin redegjørelse beskriver psykologen sin opplevelse av intervjuet og gjør rede for avveininger han gjorde med hensyn til informasjon som fremkom og eventuell videre prosess rundt dette. I redegjørelsen er det også lagt ved eposter som understøtter psykologens håndtering av situasjonen, der han oppfordrer klager A til å selv gjøre et valg vedrørende å ta mobbesaken opp på nytt og gir informasjon som FER anser å kunne ha understøttet klagers beslutning. Slik FER vurderer det, fremgår det av psykologens redegjørelse og vedlagte eposter at psykologen har gitt klager informasjon og vært oppmerksom på og respektert den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter har, slik det fremgår av EPNP.

FER har, særlig med det klagerne beskriver om tidligere forhold på arbeidsplassen, forståelse for at klager A kan ha opplevd at samtalen har satt henne under press og at dette i så fall vil være svært ubehagelig. FER finner imidlertid ikke grunnlag for å vurdere at psykologen ved sin håndtering i situasjonen under den individuelle samtalen og oppfølgingen av denne i etterkant har opptrådt på en slik måte at dette utgjør et brudd på EPNP.

Vedrørende punkt 2 og 3 i FERs oppsummering av klagen, som omhandlet psykologens mandat og kompetanse, ba FER psykologen redegjøre for hvilke etiske avveininger han gjorde ved aksept av oppdraget både med hensyn til informasjon som ble gitt, mandatet og dets omfang/innhold. I sin redegjørelse gir psykologen en beskrivelse av de forhold som lå til grunn ved aksept av oppdraget og videre i arbeidet. FER anser at det springende punktet i klagers og psykologens ulike oppfatninger på disse punktene, er om mobbesaken skulle vært vurdert og tatt opp på nytt og fremgangsmåten dermed endret. FER forstår det slik at psykologen var av den oppfatning, også etter prosessen rundt intervjuet med klager A, at mobbesaken var tilbakelagt, mens klagerne fremholder at dette skulle vært i hensyntatt og håndtert på en annen måte. Slik FER vurderer klagen og det som fremkommer i kontradiksjonsprosessen, er det her slik at psykologens vurdering og klagers opplevelse ikke står i forhold til hverandre. FER finner imidlertid ikke grunnlag for å fastslå at psykologen burde ha forholdt seg annerledes til informasjonen om mulig mobbing slik det er beskrevet at den ble lagt frem for ham.

Vedrørende valg av metoder og tilnærming psykologen har gjort for øvrig, anser FER at dette er tilhørende psykologens faglige vurderinger og det er utenfor FERs mandat å vurdere eller overprøve disse.

FER finner ikke at det er godtgjort brudd på EPNP i henhold til punkt 2 og 3 i klagen.

Vedrørende punkt 4 i FERs oppsummering av klagen, som omhandlet gjennomgangen av rapporten psykologen skrev og at klagerne der var identifisert med navn, ba FER om psykologens refleksjoner med utgangspunkt i EPNP punkt II.1 Respekt for personers rettigheter og verdighet, samtlige underpunkt.

I sin redegjørelse og refleksjoner fremviser psykologen hvilke avveininger som ble gjort ved skriving og gjennomgang av rapporten. FER oppfatter ut ifra psykologens redegjørelse at det ikke ville vært mulig å aidentifisere rapporten helt. FER vurderer at psykologen kunne lagt til rette for økt selvbestemmelse og autonomi for de involverte i tråd med EPNP ved å orientere de som var blitt intervjuet i forkant om hvordan gjennomgangen skulle foregå. Dette kunne bidratt til at deltakerne i undersøkelsen opplevde større grad av mulighet til å ta dette med i betraktning både i selve intervjusituasjonen og i sin forberedelse til møtet. Det ville også gitt bidragsyterne mulighet til å komme med en tilbakemelding til psykologen om sine eventuelle innvendinger til det som var planlagt, og psykologen kunne hatt en mulighet for å justere i tråd med dette.

FERs vurdering, er at psykologens valgte fremgangsmåte medfører et brudd på det etiske prinsippet «Respekt», underpunktene «Informert samtykke og valgfrihet» og «Selvbestemmelse».

Vedtak: 5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort.

Dette brevet er å regne som kollegial veiledning.

Vedtak fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Maria Løvvik Norheim , leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Håkon Kongsrud Skard